

élénk beszélgetés: zavartalanul és megzavarhatatlanul jól érezzük magunkat. Így foglalhatom össze az immár hagyományossá vált Benedek-telki összejövetelünk idén is sikeres eseménysorát. Köszönet érte a Benedek-családnak, Katinak és az Issekutz-csapatnak.

Hanusz Gyula

*****

Dávid József

Felejthetetlen kirándulás

Immár negyedik alkalommal szervezett egyhetes társasutazást Millenniumi Barangolás Erdélyben címmel az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület.

Indulás Budapestről augusztus 25-én. Hol is kezdjem a beszámolót, hogy csak a legcsodálatosabb élményekről szóljak?

Ahogy Ártándnál átléptük a határt - a sokunk által már jól ismert Gyuri "bácsi" nemcsak Erdély kultúrkincseiről beszélt, hanem a legkisebb faluról, patakocskáról is, ahol áthaladtunk. Első állomásunk Nagyvárad - amelyet nagy költőnk, Ady Endre egyik versében "Peceparti Párizs"-nak nevez.

A Pince Színház vendégei voltunk, ahol Kiss Törék Ildikó művésznő olyan szívet-lelket simogató érzésekben részesített, "Árva Bethlen Kata" életábrázolásával (Kocsis István feldolgozása révén), hogy még a férfiak szemében is könny csillogott... Magyarfenesre érve, Csányi Éva kisvendéglőjében pazar vacsora várt, majd a szomszédos községben, Tordaszentlászlón patyolat tiszta, fürdőszobás házakban volt szállásunk.

Másnap számos látnivalón túl - sokaknak - Almásgalyán (másfél órás gyalogtúrával) a "Sárkányok kertje" volt nagy élmény.

De tovább: Wesselényi-kastély, templomok, - köztük Árpád-koriak -, csodálatos tájak, majd vissza az első napi szálláshelyünkre.

A harmadik nap kiemelkedő eseménye: "zarándoklat" Érmindszentre, Ady Endre szülőházához. Ünnepségek, koszorúzás. Ezután a világhírű tordai sóbánya, majd Segesvár ... Székelykeresztúr és Bögöz. Ez utóbbi falucskában az Árpád-kori templomban a restaurálás során "előbújt" eredeti freskókban sajnos csak rövid ideig gyönyörködhattunk, mert várt ránk szívet-lelket melengető élményeink csúcsa: zetelakiak testvéri forró ölelése. De nemcsak ölelése, hanem a legújabb székely kapun átlépve - egy tágas udvaron - népviseletbe öltözött gyerekek kultúrműsora (ének, szavaltatok, furulyaszó).

Oh Istenem!

Az a gyönyörű, ízes magyar nyelvünk, amely a gyerekek ajkáról röpdösött, a megcsönkített anyaországunkban is példakép lehetne...

A negyedik nap autóbuszunk Béla "bácsi" biztonságos vezetésével az erdélyi "kacifántos" utakon Csíkszeredára, majd a Szellő-tetőre tartott (Gyimesbükk), s az ezeréves magyar határon kötött ki.

Majd Csíkszépvíz községbe ereszkedett, ahol - ugyancsak felejthetetlen - találkozás: ölelés, ünnepi köszöntők, ének és pohárcsengés székelyföldi örmény testvéreinkkel...

Innen vissza Zetelakára, ahol - az említett nagy udvar színpadán - remek cigányzenére, ifjú párok, természetesen népviseletben, ropták a táncot...

Hogy aztán este a szállásadók - többfogásos - vacsorája után milyen baráti beszélgetések folytak, arról megint csak oldalakat lehetne írni.

De lépünk tovább.

Ha már a Hargita lábánál tanyázunk, induljunk fel a majd 1800 méter magas csúcsra is, és gyönyörködjünk a magasból az alattunk hullámzó erdős rengetegben, ahol a nagy festő, az ősz már húzogatta színes festékbe mártott ecsetjét.

Hazatérve - Zetelakára - a székely vendéglátók tovább tetőzték a "csodát", a kézműves mesterségek bemutatásával (kötélverés, fafaragás, fonás, szövés, kürtöskalács- és kenyérsütés, tájházberendezés, stb.) és a szálláson elköltött vacsora után tábortűz, zene, tánc, ének...

Oh Istenem!

Hol van, melyik a legszebb szavunk a meleg, testvéri, szívélyes székely falu népének dicséretére?!

De sajnos - innen másnap - "szekerünk rúdja" már hazafelé állt...

Korond! A fazekasok, szőttesek és kézi varrottasok világhírű csodafalva, utcahosszan a szebbnél-szebb dísz tárgyak kilométeres - elbűvölő - kirakata... Nemcsak gyönyörködésre kész tet, hanem "zsebbenylásra" is, mert hiszen emléktárgyakat, ajándékokat, Erdélyből - főleg innen - érdemes hazavinni...

De szól a "csengő" - tündér Nagyasszonyunk, egyesületünk elnöke, utunk nagyszerű szervezője: dr. Issekutz Sarolta férje - Jenő kezében, aki végig filmezte, fotózta utunkat és meggyünk tovább. Szováta, Pusztakamarás (ez utóbbi falucskánál tisztelegtünk a nagy erdélyi író, Sütő András szülőházánál), majd - további utunkon - a világgá űzött Wass Albert emlékhelyeinél és Tamási Áron sírjánál.

Szamosújvárra, az Erdélybe települt örménység hajdan épített, szép városába érkeztünk.

A csodálatos örménykatolikus templomban való gyönyörködés közben bámulatunk csúcspontja: a Rubens kép (Krisztus levétele a keresztről), amit a templom oldalkápolnájában őriznek, s amelynek évszázados hányattatásáról több tanulmányt írtak...

Innen indultunk újból Magyarfenesre, ahol - a már említett vendéglőben - volt a búcsúvacsora, aztán pihenés első szálláshelyünkön...

Pihenés? Az Aranyos völgyén hazafelé - egy helyen megállva - a Rozsda-szakadékhoz már a társaság fele sem tudott "felkapaszkodni".

Nem röstellem bevallani, hogy én, hazatérésünk után négy nap múlva is, remegő kézzel írom e sorokat, mert még mindig a felejthetetlen élmények, látványok villognak körülöttem...

Dehát villogjanak is, amíg csak élek, és ugyanezt kívánom mindazoknak - barátaimnak, testvéreimnek - akik részt vettek ezen a felejthetetlen, csodálatos erdélyi utazáson...

*****

Híradó

A Fővárosi Örmény Klub szokásos klubestje 2000. szeptember 21-én lesz a Magyarok Házában, Budapest, V. kerület, Semmelweis u. 1-3. alatt, a Zeneteremben.

Keressük azokat, akik bármit is tudnak a Jerinkás-család valamelyik ágáról! Az utolsó nyom: Pócs Istvánné Jerinkás Erzsébet - Bánffyhunrad (Kalotaszeg), 1940-es évek. Esetleges jelentkezésüket, segítségüket előre is köszönjük: Zsebők Csaba és családja, telefon: 214-1109.

Folytatjuk a gyűjtést a gyergyószentmiklósi, és az erzsébetvárosi templom felújítására! Kérünk mindenkit, támogassa ezt a fontos célt, műemléktemplomaink megőrzését. Az adományokat az impresszumban (a lap végén) közölt címen (az EÖGYKE székhelyén) és bankszámlán is el lehet juttatni.

A szamosújvári plébánia tájékoztatása szerint Rubens festményének megtekintése:

- általában szentmise előtt és után
- vasárnap d.e. 10-11 óráig
- kedden du. 17-18 óra között

Ha ettől eltérő időben kívánják csoportok megtekinteni, azt előre jelezzék az Örmény Katolikus Plébánián, Gábor testvérnél (Bakó István Csaba plébános). Levélcím: R-3475